

Dosarul nr. 2ra-1524/19

Prima instanță: (Judecătoria Chișinău, sediul Centru) D. Șușchevici
Instanța de apel: (Curtea de Apel Chișinău) V. Cotorobai, I. Țurcan, M. Anton

Î N C H E I E R E

11 septembrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al
Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Tatiana Vieru
Nina Vascan
Dumitru Mardari

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Compania de Asigurări "Garanție" Societate pe Acțiuni, reprezentată de avocatul Jarovlea Veaceslav, în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Bîtco Dumitru împotriva Companiei de Asigurări "Garanție" Societate pe Acțiuni, intervenient accesoriu Cherin Mihail cu privire la încasarea despăgubirii de asigurare, împotriva deciziei din 14 martie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a respins apelul declarat de Compania de Asigurări "Garanție" Societate pe Acțiuni și s-a menținut hotărârea din 03 noiembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru,

c o n s t a t ă :

La 10 noiembrie 2016, Bîtco Dumitru a depus cerere de chemare în judecată împotriva Companiei de Asigurări "Garanție" Societate pe Acțiuni, intervenient accesoriu Cherin Mihail cu privire la încasarea despăgubirii de asigurare.

În motivarea acțiunii, Bîtco Dumitru a menționat că la data de 18 noiembrie 2014 a avut loc accidentul rutier, în rezultatul căruia a fost deteriorat automobilul de model "Dacia Logan", ce-i aparținea cu drept de proprietate, dar care era condus de Șevciuc Artiom.

Conform procesului-verbal cu privire la contravenție din 26 noiembrie 2014, vinovat în comiterea accidentului rutier a fost recunoscut Cherin Mihail.

Reclamantul a specificat că deoarece răspunderea civilă a persoanei vinovate de comiterea accidentului rutier a fost asigurată printr-un contract de răspundere civilă cu Compania de Asigurări "Garanție" Societate pe Acțiuni, s-a adresat ultimei cu cerere de achitare a despăgubirii de asigurare, iar în rezultat a fost deschis dosar de daune.

Astfel la data de 05 decembrie 2014, în urma examinării automobilului de model "Dacia Logan", a fost întocmit Raportul de evaluare a pagubelor, prin care a fost stabilit că prejudiciul material cauzat lui Bîtco Dumitru constituie suma de 36 220,66 de lei.

Compania de Asigurare a fost citată pentru a participa la examinarea mijlocului de transport, însă reprezentantul nu s-a prezentat la data respectivă.

La data de 17 decembrie 2014 și 01 septembrie 2015, Bîtco Dumitru s-a adresat Companiei de Asigurări "Garanție" Societate pe Acțiuni cu cereri privind efectuarea calculelor conform actului de examinare a mijlocului de transport și a Raportului de evaluare a pagubei din 05 decembrie 2014, însă la data de 19 februarie 2015, Compania de Asigurări "Garanție" Societate pe Acțiuni a achitat doar suma de 9 512,83 de lei.

Reclamantul Bîtco Dumitru a solicitat încasarea de la Compania de Asigurări "Garanție" Societate pe Acțiuni suma de 26 707,83 de lei cu titlu de despăgubire de asigurare, încasarea sumei de 600 lei cu titlu de cheltuieli pentru efectuarea expertizei și încasarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 03 noiembrie 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru, s-a admis integral cererea de chemare în judecată depusă de către Bîtco Dumitru.

S-a încasat de la Compania de Asigurări "Garanție" Societate pe Acțiuni în beneficiul lui Bîtco Dumitru suma de 26 707,83 de lei cu titlu de despăgubire de asigurare și suma de 600 lei cu titlu de cheltuieli legate de efectuarea expertizei mijlocului de transport avariat.

S-a încasat de la Compania de Asigurări "Garanție" Societate pe Acțiuni în beneficiul statului suma de 819,23 de lei cu titlu de taxă de stat.

Pentru a se pronunța astfel, prima instanță cu referire la circumstanțele cauzei a reținut că Bîtco Dumitru a manifestat dezacordul cu suma stabilită de Compania de Asigurări "Garanție" Societate pe Acțiuni, iar reclamantul a fost în drept de a solicita serviciile unui expert independent pentru stabilirea despăgubirilor, apelând la Societatea cu Răspundere Limitată "Expert-Auto", care în rezultatul examinării automobilului deteriorat în rezultatul accidentului rutier, a estimat prejudiciul cauzat acestuia la suma de 36 220,66 de lei.

Astfel, prima instanță a concluzionat că Compania de Asigurări "Garanție" Societate pe Acțiuni a fost invitată pentru a participa la evaluarea pagubelor în urma accidentului rutier, însă ultima a ignorat invitația în cauză.

La 14 noiembrie 2017, Compania de Asigurări "Garanție" Societate pe Acțiuni, reprezentată de avocatul Jarovlea Veaceslav, a contestat cu apel nemotivat hotărârea instanței de fond (f.d. 60).

Prin încheierea din 08 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău, nu s-a dat curs cererii de apel depusă de Compania de Asigurări "Garanție" Societate pe Acțiuni, reprezentată de avocatul Jarovlea Veaceslav și s-a acordat termen de 7 zile din momentul recepționării încheierii pentru prezentarea cererii de apel motivate și a dovezii de achitare a taxei de stat (f.d. 70-71).

Prin încheierea din 07 iunie 2018 a Curții de Apel Chișinău, s-a restituit apelul declarat de Compania de Asigurări "Garanție" Societate pe Acțiuni din motivul neîndeplinirii în termen a indicațiilor instanței de apel (f.d. 103-109).

Prin decizia din 10 octombrie 2018 a Curții Supreme de Justiție, s-a admis recursul declarat de Compania de Asigurări "Garanție" Societate pe Acțiuni, reprezentată de avocatul Jarovlea Veaceslav, s-a casat încheierea din 07 iunie 2018 a Curții de Apel Chișinău și s-a restituit cauza la rejudecare în instanța de apel, pentru examinarea apelului (f.d. 127-132).

Prin decizia din 14 martie 2019 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins apelul declarat de Compania de Asigurări "Garanție" Societate pe Acțiuni și s-a menținut hotărârea din 03 noiembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

La 30 mai 2019, Compania de Asigurări "Garanție" Societate pe Acțiuni, reprezentată de avocatul Jarovlea Veaceslav, a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea hotărârilor judecătorești, cu emiterea unei noi hotărâri, prin care acțiunea depusă de Bîtco Dumitru să fie respinsă.

Recurentul Compania de Asigurări "Garanție" Societate pe Acțiuni, în motivarea recursului a menționat că la examinarea cauzei nu au fost constatate și elucidate pe deplin circumstanțele care au importanță pentru soluționarea cauzei, iar concluziile instanței de apel sunt în contradicție cu circumstanțele cauzei.

Recurentul a invocat că Actul de examinare a mijlocului de transport auto din 05 decembrie 2014, reținut de instanța de apel, a fost întocmit de Societatea cu Răspundere Limitată "Exauto-Plus" în lipsa reprezentantului Companiei de Asigurări "Garanție" Societate pe Acțiuni.

Mai mult ca atât, evaluatorul Cebanu Adrian nu este inclus în Registrul de stat al experților judiciari atestați și deci constituie o probă inadmisibilă.

La fel, recurentul a reiterat că la 12 decembrie 2014, toate părțile implicate în accidentul rutier, împreună cu expertul Companiei de Asigurări "Garanție" Societate pe Acțiuni, au participat la întocmirea procesului-verbal de constatare a pagubelor automobilului de model "Dacia Logan", care a fost semnat de reclamant fără obiecții, care conform calculelor a fost stabilită suma despăgubirii de asigurare în sumă de 9 512,83 de lei.

Totodată, recurentul a menționat că prin încheierea din 13 decembrie 2018, instanța de apel neîntemeiat a respins demersul reprezentantului privind numirea expertizei auto merceologice la Centrul Național de Expertize Judiciare.

Cu referire la termenul de declarare a recursului, instanța de recurs menționează că, Curtea de Apel Chișinău a emis dispozitivul deciziei la 14 martie 2019, însă date referitor la recepționarea de către părți a deciziei motivate, la materialele cauzei lipsesc.

În conformitate cu art. 434 Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Recursul a fost declarat la 30 mai 2019, respectiv se consideră depus în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii

acesteia. Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinând temeiurile recursului completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicite admise (Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național

și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de Compania de Asigurări "Garanție" Societate pe Acțiuni, reprezentată de avocatul Jarovlea Veaceslav, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se declară inadmisibil recursul înaintat de Compania de Asigurări "Garanție" Societate pe Acțiuni, reprezentată de avocatul Jarovlea Veaceslav.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Tatiana Vieru

judecătorii

Nina Vascan

Dumitru Mardari